

เรื่องเล่าร้าวปลั่ง

รามาธิบดีล้ำค่า ด้วยนวัตกรรม นำพาสู่ความยั่งยืน

จุติภัก จันทโรชิต

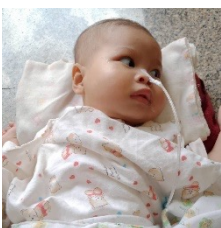
หน่วยบริการพยาบาลผู้ป่วยที่บ้าน

งานการพยาบาลป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพ

ความรักของแม่

ความรักของแม่ยิ่งใหญ่สุดคณานับสำหรับลูก ที่เฝ้าทะนุถนอมดูแลลูกคนหนึ่งมันช่างยิ่งใหญ่มากมายเปรียบดังมหาสมุทรอันกว้างใหญ่
 คำนี้มีความหมายยิ่งนักดังที่เราเคยฟังเพลงคำนาน

ฉันได้รับเคสผู้ป่วยจากหน่วยผู้ป่วยนอกเด็กจากคลินิก Newborn ซึ่งเป็นเคสเด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับสมองและเด็กกินได้ไม่ดี มีน้ำลายไหลจากปาก ได้ส่งมาให้สอนในเรื่อง NG-tube ครั้งแรกที่เจอแม่แก้วเป็นแม่ที่อายุน้อยแค่ 20 กว่าๆ ฉันได้ซักประวัติครอบครัวและประเมินศักยภาพ

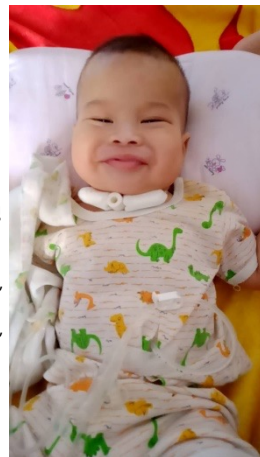
ในการดูแลของแม่แก้ว เธอมีลูก 2 คน คนโตชื่อ **ลูกซัน** คนเล็กชื่อ **ปิงปอง** ซึ่งเป็นผู้ป่วย แม่แก้วเป็นคนเลี้ยงดูลูกเอง ส่วนพ่อเด็กเป็นคนเป็นช่างหาเลี้ยงครอบครัวคนเดียว ฉันได้ทำการสอนวิธีการให้อาหารทางสายยางการใส่สาย NG-tube และจากการประเมินเธอพอทำได้ แต่มักจะลืมนบางครั้ง ด้วยเวลาที่จำกัดของคนไข้ที่ส่งมาจากหน่วยผู้ป่วยนอกเด็กทำให้เรามีข้อจำกัดในการสอน ดังนั้นฉันจึงวางแผนว่าคงต้องเยี่ยมบ้านเร็วขึ้น หลังจากนั้นฉันได้ไปเยี่ยมบ้านแม่แก้วสองครั้ง ครั้งแรกได้พบลูกทั้งสองคน ฉันได้ตรวจร่างกาย ซึ่งทุกอย่างเรียบร้อยดี

ครั้งที่ 2 เมื่อไปถึงแพลตที่แม่แก้วและครอบครัวอาศัยอยู่ ฉันเดินไปถึงชั้น 4 ที่คนไข้อยู่ ประตุมุงลวดที่ถูกล็อกไว้จากข้างในหากแต่สามารถมองเห็นภายในได้ ฉันเห็นสภาพแม่แก้วนอนหลับอยู่ภายในบ้าน มีลูกซันนั่งเล่นของเล่นอยู่ข้างแม่ ส่วนปิงปองก็นอนอยู่เคียงข้างแม่แก้ว ฉันกับเพื่อนร่วมวิชาชีพพยายามส่งเสียงเรียกแม่แก้วหลายรอบแต่เธอก็ไม่ขยับเขยื้อน มีเพียงแต่ลูกซันเท่านั้นที่หันมามองสบตาฉันเพียงแวบเดียวแล้วก็เล่นของเล่นต่อไป ฉันตัดสินใจปลดล็อกกุญแจข้างในออกเหมือนตอนที่ฉันไปครั้งแรกแล้วเห็นแม่แก้วทำ ขณะฉันเดินเข้าไปก็พยายามส่งเสียงเรียกไปด้วย แต่กระนั้นเธอก็ไม่ขยับเขยื้อนร่างกายเลยจนฉันได้เข้าไปถึงใกล้ตัว แม่แก้วถึงได้ตกใจตื่นและขยับตัวขึ้นมาแบบจ้วเจีย **“แม่ คุณพยาบาลมาเยี่ยมน้องปิงปองค่ะ”** ฉันได้ทำการตรวจร่างกายน้องปิงปอง อาการทั่วไปปกติ ฉันถามความเป็นอยู่ของแม่ สุขภาพของแม่ และมีใครช่วยเหลือแม่ได้อีกบ้าง **“ส่วนใหญ่หน้าที่เลี้ยงลูกแม่จะทำเองหมด ไม่ว่าจะเป็นป้อนอาหาร ให้อาหารทางสายยาง พ่อเขาก็ไปทำงานหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว ถ้าพ่อได้หยุดเขาก็มาช่วยดูบ้าง แต่จะดูลูกซันมากกว่าแค่นั้นก็เหนื่อยแล้วเพราะเจ้าซันซนมาก ส่วนปิงปองก็ช่วยดูแลพ่อจะไม่ค่อยกล้าอุ้ม”**

แม่แก้ววางแผนไว้ว่าถ้าลูกซันเข้าโรงเรียนเธอจะหางานทำเพิ่มเพื่อช่วยพ่ออีกแรง โดยเอาสินค้ามาขาย Online เพิ่ม

ในเวลาไม่นานฉันก็ได้รับข่าวร้ายว่าปิงปองเข้าโรงพยาบาลด้วยติดเชื้อปอดอักเสบ และต้องใส่ท่อช่วยหายใจ แพทย์ได้พยายามเอาท่อออกแต่ไม่สามารถเอาออกได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้อง**เจาะคอ** เมื่อทางหอผู้ป่วยได้ส่งให้ไปสอนเรื่องดูแลหัดในท่อเจาะคอและทำแผลเจาะคอ งานของฉันได้เริ่มขึ้นอีกครั้ง และฉันได้คิดในใจว่าแม่แก้ว จะทำได้ไหม เนื่องจากน้องมีอุปกรณ์หลายอย่าง แถมไม่ได้ดูแลลูกเพียงคนเดียวแต่ต้องดูแลถึงสองคน อีกคนหนึ่งกำลังซนและดื้อมาก **คราวนี้เมื่อได้มาเยี่ยมบ้าน ทำให้สิ่งรู้สึกผิดคิดที่คิดว่าเธอผู้นี้จะทำไม่ได้ แต่เธอกลับทำได้และทำได้ดีด้วย** ฉันเห็นแม่แก้วดูแลหัดน้องได้คล่องมาก ผิดจากตอนใส่สายให้อาหารเสียอีก ฉันคิดในใจอะไรที่คิดว่าง่ายแม่แก้วจะทำได้ แต่ฉันก็สอนแม่หลายครั้งและแม่ก็จะลืหมดลุด แต่อะไรที่คิดว่ายากแม่แก้วไม่น่าจะทำได้ แม่ก็ทำได้และทำได้ดีด้วย แม่แก้วพูดว่า **“คุณก็รู้ว่าแม่เก่งแค่ไหน แม่ต้องทำได้”**

ฉันไม่เคยเห็นแม่แก้วเศร้าหรือร้องไห้ กังวล หงุดหงิดใส่ปิงปองหรือลูกซันเลย ฉันเห็นแต่รอยยิ้มของแม่แก้ว ไม่เคยเห็นแม่แก้วทอดทิ้งลูก ทุกครั้งที่หมอนัด ก็จะพาปิงปองมาหาหมอทุกครั้ง โดยแม่แก้วก็ต้องเอาลูกซันมาด้วยโดยขึ้นรถประจำทางมา ฉันเคยมอบเงินค่าแท็กซี่ที่ได้จากการบริจาคให้แม่แก้ว เนื่องจากเห็นว่าต้องนั่งรถเมล์และมีลูกน้อยอีกสองคน แถมยังมียา อุปกรณ์ต่าง ๆ อีกมากมายที่แม่แก้วต้องถือ แต่ที่ได้ทราบคือแม่แก้วได้เอาเงินนั้นเก็บไว้ให้ลูกซันเพื่อเป็นค่านมและอาหาร ไม่ได้นั่งแท็กซี่กลับแต่กับขึ้นรถประจำทางเหมือนเดิม แม่แก้วบอกว่าขอเก็บเงินไว้ให้ลูกดีกว่า จากเรื่องราวในครั้งนี้ สะท้อนให้ฉันได้เห็นถึง**พลังความรักของแม่ยิ่งใหญ่ขนาดสำหรับลูก ซึ่งสามารถจะเป็นพลัง เป็นกำลังใจแก่แม่** ในการต่อสู้ การทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ลูกได้รับการดูแลอย่างดีที่สุดนั่นเอง